

Nr 387.

Av herr **Andersson** i Milsmaden, *i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 226, angående försäljning av vissa kronoegendomar och upplåtande av lägenheter från sådana egendomar.*

Då jag ej kan biträda de synpunkter, som i Kungl. Maj:ts nådiga proposition nr 226 av den 22 mars 1918 kommit till synes beträffande värdesättning av ett jordområde om 6,46 hektar av kronoegendomen $\frac{1}{2}$ mantal Gällkvist nr 1 med kronolägenheten Skara Djurgårdsäng, föreslagen att försäljas till Skara stad, så anhåller jag att få göra följande framställning.

Till en början tillåter jag mig framhålla, att Skara stad är på flera sidor omgiven av kronojordar eller annan mark av allmän natur, vilket har medfört avsevärda svårigheter för stadens fria och naturliga tillväxt i flera riktningar. Vid sådant förhållande må det rent av anses som en statens skyldighet att i någon mån underlätta och ej ytterligare lägga hinder i vägen för stadens utveckling åt det håll och på det sätt, som nu är ifrågasatt. Det ifrågavarande området har ett för införlivande med staden särdeles gynnsamt läge, enär det nästan kilformigt skjuter in i stadsplanen, och ur denna synpunkt är det också onekligen för staden av stort värde. Då det emellertid för kronodomänen ej kan ha annat värde än som åkerjord, och då, enligt domänvärderingsmännens egen uppskattning, arrendevärdet å detsamma ej kan sättas högre än 290 kronor, måtte dock ett pris av 32,300 kronor anses alldeles för högt beräknat. Ty det kan dock ej vara något statsintresse att bringa upp värdet på den blivande tomtjorden till ett högre pris, än vad som nu i allmänhet betalas för jord i enskild ägo med liknande läge i närheten av staden. Framhållas må, att denna jord är avsedd att huvudsakligen utstyckas till tomtlotter för arbetare vid stadens industrier och i övrigt att användas till beredande av bostadslägen-

heter för i ekonomiskt hänseende svagare ställda, för vilka alla i händelse av högt inköpspris tomterna eller hyrorna komma att i motsvarande mån fördyras. Härtill kommer, att en del av jorden är av den beskaffenhet, att den ej gärna kan till bebyggande utnyttjas, utan måste avses till öppna platser eller planteringar, så till exempel en del sank mark, varjämte berggrunden, som här och var går i dagen och i vissa fall bildar fornligena impedimentområden, kommer att i hög grad försvåra och fördyra framdragandet av behövligena jordledningar. Det olika värdet å särskilda delar av jordområdet framgår också av de värderingar, som av tillkallade sakkunniga verkställts, varvid också värdesumman blivit väsentligt lägre. Vid åsättande av ett så högt värde som 32,300 kronor torde därför tomtpriset, i stället för det i kungl. propositionen beräknade 85 öre för kvadratmeter, komma att uppgå till minst 2 kronor. Härvid må bemärkas, att priset för småtomter i stadens utkanter i allmänhet uppgår till c:a 50 öre per kvadratmeter och dock avser detta pris högt belägna tomter lämpade att utan vidare förarbeten bebyggas. Av allt synes framgå, att domänvärderingsmännen således vid åsättande av förenämnda pris utgått från värdet på jorden såsom fullt lämpad att utan vidare bebyggas, vilket dock i ingen mån är fallet, utan måste förut avsevärda omkostnader tillkomma, vilka högst betydligt fördyra densamma.

Enligt min mening är sålunda det åsatta priset för högt beräknat och då enligt den kungl. propositionen i alla händelser en nämnd av gode män kommer att tillsättas, torde det få anses såsom mindre lämpligt att denna vid fullgörandet av sitt uppdrag bindes av någon viss fixerad summa, utan torde riktigast vara, att gode männen lämnas frihet att efter eget omdöme bestämma priset å jordområdet i fråga.

Med anledning av vad jag sålunda anför, tillåter jag mig hemställa,

att riksdagen ville besluta, att ett område om 6,46 hektar av kronoegendomen $\frac{1}{2}$ mantal Gällkvist nr 1 med kronolägenheten Skara Djurgårdsäng i Skara socken av Skaraborgs län må försäljas till staden Skara mot en köpeskilling, vars belopp skall på stadens bekostnad bestämmas av tre gode män, av vilka en utses av Kungl. Maj:ts befallningshavande i länet och en av staden samt domaren i orten skall vara den tredje, samt under villkor i övrigt,

att köpeskillingen erlägges senast å tillträdesdagen och inbetalas till Kungl. Maj:ts befallningshavande i länet;

att köparen, där så från kronans sida påfordras, uppför och för framtiden underhåller stängsel i områdets gräns mot kronans mark;

att köparen ensam vidkännes de med områdets avskiljande och lagfart å fånet förenade kostnader;

att kronan eller egendomens arrendator tillhöriga byggnader få under tiden till och med år 1925 kvarvara och nyttjas utan ersättning till köparen; samt

att i köpet ej ingå utmed landsvägen befintliga stenmur och stenupplag.

Stockholm den 20 april 1918.

K. M. Andersson.

I motionens syfte instämmer

J. W. Billqvist.
